

توسط زرتشتیان ساکن شریف آباد؛

«هیرمبا» یا «آتش افزون باد» در اردکان برگزار شد

در نظر گرفته، انجام می‌دهند و همه شرکت‌کنندگان را با نان، شیر، پشمک، سیرگ، آبگوشت، خورشت و دیگر نذورات پذیرایی می‌کنند.

شاه‌بهرام بلیوئی تصریح کرد: زرتشتیان بعد از صرف ناهار، گرد هم جمع می‌شوند و ضمن سخنرانی، از کسانی که خیرات انجام داده و به هر علتی همراهی و کمک کرده به نیکی یاد می‌کنند تا همه در جریان امر قرار گیرند و در مورد کسانی که برای نخستین بار شرکت دارند، مراسم چوب‌زنی اجرا می‌شود، شیرینی و شربت پخش می‌شود، بعد بار سفر می‌بندند و به سمت شریف‌آباد حرکت می‌کنند. وی ادامه داد: البته افراد در عزیمت به شریف‌آباد مقداری غیزل (بوته‌های خشک بیابان) را نیز با خود می‌برند و البته هر خانه‌ای نیز مقداری هیزم به آن اضافه می‌کند که در یک میدان، کوهی از هیزم جمع‌آوری می‌شود و هنگام غروب، تعدادی از مردان در کنار هیزم حلقه زده، فردی با صدای بلند افراد نامی و دینداران شریف‌آباد که جهان را بدردود گفته‌اند را یاد می‌کند و در جواب فرد دیگری می‌گوید: «خدایش بیامزد» و گروهی با صدای بلند می‌گویند: «هیرمبا»، به این معنی که مهر و دوستی‌ها ادامه دارد و پایدار است.

بلیوئی خاطرنشان کرد: در پایان این مراسم نیز توسط موبد محل که آفرینگان آتش به دست دارد و اوستا را زمزمه می‌کند، آتش هیرمبا روشن می‌شود و همه شادی‌کنان در اطراف آتش با دل‌هایی پر از مهر و دوستی، با اندیشه و گفتار و کردار نیک به نماز ایستاده و از اهورامزدا چنین درخواست می‌کنند: «آتش این خانه (این مکان) همراهه فروزان باد// آتش این خانمان پایدار باد// آتش این خانواده خاموش مباد// این خانه همیشه گشوده و آباد باد» و بعد، کمی از این آتش را به خانه‌ها برده و روز بعد به آتشکده برگشت می‌دهند.

این «هیرمبا» در مناطق زرتشتیان از جمله مزرعه کلانتر میبد نیز برگزار شده است

از ۲۵ تا ۲۹ فروردین خورشیدی برگزار می‌شود. واژه «هیر» در فرهنگ لغت به معنی آتش است و شاید بتوان این آیین را به جشن سده نسبت داد اما با توجه به جزئیات مراسم، همدلی و پایداری همگان را با آتشکده محل نشان می‌دهد؛ هیرمبا را می‌توان این گونه معنی کرد: «آتش افزون باد» یا «آتش پایدار باد».

رئیس انجمن زرتشتیان شریف‌آباد در خصوص نحوه برگزاری این مراسم در گفتگو با ایسنا اظهار کرد: آیین مذکور اینچنین آغاز می‌شود که زرتشتیان پسین روز آرت و آذرماه قدیم (۲۵ فروردین) به زیارت پیر هریشت می‌روند و شب را در آنجا به سر می‌نند و بامداد روز بعد یعنی اشتاد (۲۶ فروردین) به کوه‌های اطراف پیر، حرکت کرده و هیزم‌های خشک را که «غیزل» می‌گویند، جمع‌آوری می‌کنند که بعضاً تا نیمروز به طول می‌انجامد.

به گفته وی، البته تعدادی افراد نیز نذورات و خیراتی را که

جشن هیرمبا یکی از مراسم کهن و سنتی ایرانیان است که توسط زرتشتیان شریف‌آباد اردکان در پیچ و خم تاریخ کهنسال این دیار جای مانده از گذشتگان، هنوز به چشم می‌خورد. هم‌زمان با واپسین روزهای نخستین ماه سال، آیین چند صد ساله و تاریخی «هیرمبا» توسط زرتشتیان ساکن شریف‌آباد اردکان در استان یزد برگزار شد.

برپایی و زنده نگاه داشتن این سنت از یک سو و از سوی دیگر، گونه برگزاری آن که همه و همه از پیر و جوان، زن و مرد از آغاز تا پایان آن سهیم هستند، جای شگفتی دارد. این جشن در روز اشتادایزد و ماه آذر قدیم (بدون کیبسه) برگزار می‌شود. واژه اشتاد به معنی راستی و نام یکی از روزهای ماه در گاهنمای زرتشتی است و آذر به معنی آتش است و این زمانی است که ۱۰۰ روز به اول فروردین بدون کیبسه یعنی نوروز قدیم مانده است اما اکنون این مراسم

واژه «هیر» در فرهنگ لغت به معنی آتش است و شاید بتوان این آیین را به جشن سده نسبت داد اما با توجه به جزئیات مراسم، همدلی و پایداری همگان را با آتشکده محل نشان می‌دهد؛ هیرمبا را می‌توان این گونه معنی کرد: «آتش افزون باد» یا «آتش پایدار باد».

